

Botezul pruncilor

De Raul Enyedi

Botezul pruncilor, așa cum se practică în Biserica Ortodoxă și în Biserica Catholică, este un obicei străvechi care a început acum aproximativ 1600 de ani. Mai exact, în secolul IV d. Cr. Înainte de această vreme, pruncii și copiii erau arareori botezați, iar în primul veac creștin, în timpurile Noului Testament când trăiau apostolii, pruncii nu erau deloc botezați. În acel veac și în cele imediat următoare doar adulții erau primiți la botez, și numai dacă mărturiseau ei înșiși credința creștină. Atunci când vorbim despre botezul pruncilor, vorbim despre un obicei străvechi, dar nu de unul apostolic.

Dacă ne punem întrebarea, „*De ce au început oamenii să boteze copiii?*”, răspunsul pe care îl găsim este următorul: deoarece credeau că ritualul botezului spală de păcate, mântuiește. De aceea, cu cât botezul era făcut la o vârstă mai fragedă, cu atât mai bine, pentru că mântuia acel suflet. Și cum mulți prunci mureau înainte să ajungă la maturitate, s-a considerat un lucru binevenit să fie și ei botezați, pentru că în caz că vor muri să fie mântuiți.

Urmează, evident, o altă întrebare: dacă botezul a fost lăsat ca un mijloc de mântuire, de ce creștinii din primele trei secole nu și-au botezat pruncii pentru a-i mântui? Întrebarea este una pertinentă, iar răspunsul trebuie să admită că la început botezul nu a fost privit ca având rol mântuitor.

Apostolul Petru ne învață că botezul este mărturisirea înaintea tuturor a credinței în Mântuitorul Isus Cristos (1 Petru 3:21), iar Apostolul Pavel spune că botezul este identificarea publică cu Cristos și cu învățătura Sa (Romani 6:3-4). Botezul, după Scripturi, este expresia credinței. Mântuitorul a spus: „**Cine va crede și se va boteza va fi mântuit**” (Evanghelia după Marcu, cap. 16, vs. 16). Credința trebuie să precedă botezul. În cartea Faptele Apostolilor, cap. 8 vs. 36, atunci când famenul etiopian a înțeles Scripturile și ce îi spunea evanghelistul Filip despre Isus Hristos, el a întrebat: „**Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?**” Filip i-a răspuns: „**Dacă crezi din toată inima ta, se poate**”. După ce famenul a răspuns „**cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu**”, ei au coborât din car, au intrat în apă și famenul a fost botezat. Din nou, Scripturile arată că trebuie să existe credință personală înainte ca cineva să poată primi botezul.

Într-o altă ocazie, cineva l-a întrebat pe Apostolul Pavel și pe Sila, care era cu el: „**Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?**” Apostolul nu i-a răspuns: „*Primește botezul*” ci „**Crede în Domnul Isus**” (Faptele Apostolilor, cap. 16 vs. 30). Tot Apostolul Pavel ne spune în Epistola către Efeseni că „**prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.**” (Efeseni cap. 2 vs. 8-9). Mântuirea este așadar prin credință, nu prin botez sau prin vreo altfel de faptă!

Chiar și bisericile care practică botezul pruncilor sunt conștiente de necesitatea credinței înainte de botez. Din această cauză au apărut nașii. Ei trebuie să răspundă în locul pruncului, care nu știe ce se întâmplă cu el acolo. Dar oare poate cineva să

răspundă înaintea lui Dumnezeu pentru altul? Oare este drept să credem că altcineva poate spune pentru noi că ne lepădăm de Satana, etc.? Ideea că altcineva poate răspunde în locul nostru este dusă uneori atât de departe încât în unele biserici ortodoxe există obiceiul ca preotul să întrebe persoana decedată dacă crede Evanghelia, iar cineva trebuie să ia în mâini capul decedatului și să facă semn că da, crede Evanghelia. Abia atunci preotul îl trimite „la loc cu verdeață”. Acest obicei se practică în Oltenia. Oare putem crede că așa ceva înseamnă să credem din toată inima? Oare aceasta este credința fără de care mântuirea este imposibilă?

Dacă credem că Dumnezeu acceptă răspunsul nașilor în locul nostru, atunci de ce să nu credem că Dumnezeu îi va trage pe ei la răspundere pentru faptele noastre sau pentru lipsa noastră de credință? În felul acesta, nu am fi noi pedepsiți la Judecata de Apoi, ci ar fi ei pedepsiți în locul nostru...

Se invocă deseori, pentru botezul pruncilor, motivul că dacă aceștia mor nebotezați, ajung în iad. Aceasta nu este adevărat. Botezul nu îi trimite în cer, tot așa cum lipsa botezului nu îi trimite în iad. Nu botezul ne duce în Rai, ci credința în jertfa lui Cristos! Aceasta este doar o scuză pentru a face convertiți, pentru a mări rândurile unei biserici, deoarece pruncii nu au discernământ, nu pot lua ei înșiși această decizie. Cei mai mulți prunci botezați cresc și devin adulți care nu frecventează biserica, nu cred ceea ce aceasta afirmă. Dacă ar fi întrebați la o vârstă adultă dacă cred ceea ce mărturisește biserica și sunt dispuși să primească botezul, cei mai mulți ar răspunde că nu. Biserica nu i-ar câștiga ca membri pe acei oameni dacă ar practica botezul la vârstă adultă, conștientă. Botezul pruncilor, însă, le dă posibilitatea de a-și spori numărul membrilor, iar cu cât o biserică are mai mulți membri, cu atât este mai influentă și mai puternică financiar.

Botezul pruncilor este folosit de mult timp ca mijloc de manipulare și de control al maselor. Oamenilor botezați de prunci li se răpește libertatea de a alege ei înșiși credința pe care o consideră a fi corectă. Pruncii sunt făcuți membri într-o biserică fără să știe acest lucru, fără să ceară botezul, fără să se identifice cu credința bisericii respective. Când ajung la vârsta discernământului, faptul că sunt deja membri într-o biserică le creează prejudecăți în felul în care privesc alte credințe și îi face influențabili și ușor de controlat de clerul bisericii care i-a botezat.

Dacă cineva dorește să părăsească acea credință, are de suferit repercusiuni drastice din partea bisericii. În trecut, botezul pruncilor a fost cauza uciderii multor zeci de mii oameni, bărbați, femei și copii, căci botezul pruncilor era impus prin lege, iar cine nu i se supunea, era pedepsit cu moartea. Mulți oameni au înțeles că botezul pruncilor este o invenție omenească și au refuzat să îl recunoască drept botez creștin. Prin urmare, ei nu își botezau pruncii, iar dacă ei înșiși au fost botezați ca prunci, s-au supus botezului la vârstă adultă, chiar dacă pentru aceasta au avut de suferit din partea preoților și autorităților.

Botezul pruncilor, la fel ca ideea de naș, la fel ca multe din datinile și obiceiurile noastre religioase, nu își au originea în apostoli și în Sfintele Scripturi. Ele au apărut mai târziu, și sunt invenții omenești aflate în conflict cu Scripturile. Care trebuie să fie atitudinea unui creștin față de obiceiuri și tradiții care contrazic Scripturile? Mântuitorul Isus a fost întrebat de unii oameni foarte religioși din vremea lui: „*Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrânilor?*” Dar El i-a muștrătat pe aceștia, și le-a spus: „*Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?*” (Evanghelia după Matei, cap.

15 vs. 2-3). Pentru Mântuitorul, nu tradiția oamenilor ci Sfânta Scriptură era autoritatea supremă. La fel trebuie să fie și pentru noi!

Domnul Isus Însuși și apostolii Săi au învățat că botezul este un act voluntar prin care persoana adultă își exprima credința în Mântuitorul Isus. Oamenii au făcut din botez un act obligatoriu, o taină mântuitoare, prin care pruncii sunt mântuiți și încadrați ca membri într-o biserică.

Deoarece această idee despre botez este contrară Sfintei Scripturi, noi trebuie să respingem botezul pruncilor. Conform Scripturilor, dacă cineva este botezat ca prunc, el este nebotezat, căci Scriptura nu cunoaște decât un singur fel de botez, afundarea în apă a celui care mărturisește personal credința în Isus Cristos. Această credință este o încredere în moartea lui Cristos pentru păcatele tale, în îngroparea și învierea Sa din morți. Aceasta este Evanghelia, vestea bună dată nouă, păcătoșilor, care ne spune că deși păcatele noastre ne aduc condamnarea la iad, la moarte veșnică, Dumnezeu l-a dat pe Fiul Său ca cine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Botezul este semnul că ai crezut cu adevărat, personal, Evanghelia și că te identifici cu mesajul ei.